

Lilac

江欲行 เจียงอวี่ซิง เจียน
หม่อมจวี่ยน นุเน
Nuine วาด

1
3
ปลา
เค็ม
ทะเล
พริก
ในเตา
咸鱼皇子
靠躺爆红娱乐圈

บทที่ 145 ปลาเค็ม

กระซกหน้ากาก

“เกิดอะไรขึ้นกับฮ็อตเสิร์ช ทีมของเจฟฟินาโง่เธอ! เร็วเข้า ฝ่ายประชาสัมพันธ์จะควบคุมข่าวได้อยู่แล้วเชียว!”

ผู้อำนวยการนิตยสาร ‘เฟิงชิว’ เครียดจนศีรษะบวมเป็นสองเท่า ช่วงเวลาหน้าสีหน้าขวานแบบนี้ปล่อยให้เกิดข่าวฉาวขึ้นมาได้ยังไงกัน

#เจฟฟินาดูหมิ่นจีน#

#แฟนคลับผิดหวัง#

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ยุ่งจนตัวเป็นเกลียว แต่ก็ไม่สามารถทำให้หัวข้อหลุดฮ็อตเสิร์ชไปได้เลย เพราะเรื่องนี้รุนแรงเหมือนสายฟ้าฟาด

‘รู่ยลี่’ คิดไม่ถึงว่าจะผลลัพธ์ที่ได้จะออกมาในรูปแบบนี้ ข้อมูลที่หลีเหวินชวนให้พวกเขามาเป็นเรื่องของเจฟฟินาก็จริง แต่

พวกเขายังไม่ได้คิดจะใช้ เพราะตอนที่ตั้งใจว่าจะแจอีกฝ่าย
หลี่เหวินชวนกลับบอกว่าให้รอก่อน

ตอนนั้นหัวหน้าบรรณาธิการถึงกับสงสัยว่ายังต้องรอ
อะไรอีก

“ถ้าเปิดโปงตรงๆ ก็ดูจงใจจนเกินไป” หลี่เหวินชวนกล่าว
แววตาของเขาฉายแววมั่นใจเต็มที่ คล้ายอ่านสถานการณ์
ทั้งหมดออกล่วงหน้า ทำให้หัวหน้าบรรณาธิการเชื่อและ
คล้อยตามเขาโดยไม่รู้ตัว “เจफीน่าจะพลาดท่า หาเรื่องให้
ตัวเองเดือดร้อนในสักวัน”

ตอนเหอเหมิงเห็นหัวข้อฮ็อตเสิร์ชก็มองหลี่เหวินชวน
ด้วยความนับถือ “ท่านบรรพบุรุษ คุณรู้ได้ยังไงว่าเธอจะเปิดโปง
ตัวเองอย่างนี้ สวรรค์ เธอต้องโง่ไปแล้วแน่ๆ”

หลี่เหวินชวนทำหน้าที่เหมือน ‘ผมรู้ตั้งนานแล้ว’ “เพราะ
ผมรู้ว่าเธอเป็นคนยังไง ไม่ใช่เรื่องแปลกที่เธอจะทำอย่างนี้”

หลี่เหวินชวนจำคนคนนี้ได้โดยบังเอิญขณะที่กำลัง
ท่องโลกโซเซียล

ก่อนอื่นคุณต้องรู้ว่า เวลาที่ใครคนหนึ่งได้รับคำวิจารณ์
เชิงบวกมากๆ คำวิจารณ์เชิงลบก็จะถูกกลบจนจมหายไป ต่อให้
มีคนออกมาพูดก็ไม่มีใครเชื่อ

เจ้าของโพสต์ในตอนนั้นหัวเราะเยาะใส่พวกที่สนับสนุน
เจฟฟินา

เจฟฟินาเป็นคนอเมริกัน แต่พูดภาษาจีนได้ไม่ก็คำพวก
คุณก็รู้สึกว่าเป็นคนดีซะแล้ว ไม่รู้ได้ยิงสาไปหน่อยหรือ
ดูสิว่าเจฟฟินาเคยพูดอะไรเอาไว้ตอนไม่ดั่งบ้าง

หลังจากมีทีมดูแล สไตล์การโพสต์ของเธอก็แตกต่างจาก
อดีตราวฟ้ากับเหว คนส่วนใหญ่ล้วนคิดว่านี่เป็นการใส่ร้ายป้ายสี
เจฟฟินาจึงไม่ได้สนใจ มีผู้สนับสนุนที่ตื่นรู้เพียงไม่กี่คน...แต่ก็ยัง
ดีกว่าไม่มี

สุดท้ายกระสุนนั้นก็จมหายไป

เมื่อรู้ว่าเจฟฟินาแ่่งงานปกครองไป หลีเหวินชวนจึงให้คน
ไปสืบเรื่องของเธอ

ตามคาด คำพูดคำจาของเธอยังคงคมกริบเหมือนเดิม

พอรวมกับเรื่องทีระยะนี้ประเทศจีนกำลังขัดแย้งกับ
ประเทศอเมริกา...จู่ๆ น่าสนใจเลยนะเนี่ย

หลี่เหวินชวนเห็นเหอเหมิงยังงุนงงจึงอธิบาย “เป็นเพราะ
‘นิตยสารเฟิงชีว’ ทุ่มกับการตลาดมากเกินไป แล้วยังทำตัวให้
คนอื่นหมั่นหน้า ถ้าจะมีปาปารัซซีไปตามแอบถ่ายก็ไม่แปลก”

...ดูสิ ปาปารัซซีถ่ายรูปเจฟฟินาใส่แบรנדที่ด่าประเทศจีน
ให้เห็นกันจะจะ ตัวอักษรที่พริ้นต์ลงบนเสื้อผ้าเป็นคำว่า
‘ปลดปล่อยประเทศ x’ ชัดเจนขนาดนั้น

แบรนด์นี้กับเสื้อผ้าชุดนี้เคยถูกคนชุดคุ้ยมาก่อนจน
ติดเทรนด์หัวข้อค้นหายอดนิยม และยังคงมีดีจิทัลฟุตพริ้นต์
หลงเหลืออยู่

[แหะๆ คิดไม่ถึงเลยว่าจะเป็นคนแบบนี้ ฉันอุตส่าห์ชอบ
เธอมากแท้ๆ]

[ถูกแฉซะแล้ว เธอเพิ่งจะพูดจาดี พวกเธอก็คิด
เป็นจริงเป็นจัง]

[อย่าทำอย่างนี้เลย เธอก็ออกมาขอโทษแล้วไง]

[พี่สาวน้องสาว รีบไปดูเร็วเข้า มีคนไปชุดแฉีกเฟชบุ๊กของเธอแล้ว! ให้ตายเหอะ โพสต์นั้นสุดจะทน]

เมื่อเกิดเรื่องขึ้น ทีมของเจฟีนาก็แถลงการณ์ขอโทษทันที ใจความในประกาศทั้งหมดเป็นการขอโทษอย่างจริงจัง

[ฉันต้องขอโทษที่พฤติกรรมอันไม่เหมาะสมของฉัน ทำร้ายจิตใจชาวเน็ตประเทศจีน ฉันเคารพหลักการจีนเดียวมาโดยตลอด...พวกคุณได้โปรดภัยให้ฉันด้วยนะคะ]

นี่ไม่ใช่สิ่งที่เจฟีนาคือคนเขียน ตอนนี้เธอกำลังโมโหแทบตายเพราะคิดว่าตัวเองไม่ได้ทำอะไรผิด

“ทำไมฉันต้องขอโทษด้วย แค່หายหน้าไปก็พอไม่ใช่หรือไง พวกเราจำเป็นต้องทำแบบนี้ด้วยเหรอ!” เมื่อเห็นคนอื่นยุ่งกันจนหัวหมุน เธอก็เดินวนไปวนมาอย่างไม่เข้าใจ

ผู้จัดการลิ่งตาใส่เธอ “แล้วมันไม่จำเป็นหรือไง เธอคิดว่าถ้าเสียโอกาสนี้ไป แล้วหลังจากนี้จะทำอะไรได้อีก”

เจฟีนานิ่งเงียบพูดไม่ออก

ผู้จัดการคิดว่าเธอรับรู้ถึงความร้ายแรงของเรื่องนี้แล้วจึงสงบสติแล้วเอ่ยเตือนเธอ “อย่าทำเรื่องโง่ๆ แบบนี้อีก มีแต่จะทำลายหน้าที่การงานของตัวเอง มันไม่ช่วยอะไรทั้งนั้น”

เจฟีนาก้มหน้าไม่พูดไม่จา เธอนั่งลงบนโซฟาแล้วล็อกอินเข้าบัญชีเฟซบุ๊ก ที่นี่คือพื้นที่ส่วนตัวของเธอ

คิดไม่ถึงว่าพื้นที่ส่วนตัวของเธอในตอนนี้จะถูกชาวเน็ตจิ้นชุดคั้ยจนหมด

[ทุกคนมาดูนี่เร็ว คนสองหน้า สุดยอดไปเลย]

[ปากบอกขอโทษ แต่ในใจก็ด่าบรรพบุรุษคุณไปด้วย
ฉันไม่รู้ว่าจะควรพุดถึงเธออย่างไร]

[แต่ก่อนฉันชอบเธอมากนะ รู้สึกว่าพุดได้ตรงใจ...]

[เด็กโง่ เพราะว่าเธอไม่สนับสนุนรัฐบาลของเราถึงได้มาพ่นอะไรแบบนี้ เธอเป็นคนอเมริกัน จะรักประเทศเราจริงๆ ได้ยังไง]

ครั้งนี้ ไม่มีทางกอบกู้สถานการณ์แล้ว

อย่าเหยียบเส้นตาย อย่าทำลายหลักการ

เจฟฟินาถูกกระแสดึงกลับอย่างรวดเร็ว คำพูดก่อนหน้านี้
น่าฟังเพียงใด มาตอนนี้ก็ถูกก่นด่าและทะเลาะมากเท่านั้น

ชาวเน็ตยังพบว่า คนสองหน้าผู้นี้ไม่ได้มีเพียงบัญชีเดียว
แต่ทุกบัญชีของเธอล้วนเต็มไปด้วยการเยาะเย้ยเหน็บแนม
ทั้งสิ้น

[สวอร์ค์ เมนที่ฉันสนับสนุนเป็นพวกเดียวกับประเทศ Y]

[ไม่ใช่แค่นั้นนะ เธอยังกดไลก์ที่พวกประเทศ Y บอกว่า
เทศกาลประจำชาติเราเป็นของพวกเขา มัน แล้วพูดว่าประเทศจีน
ไม่มีอะไรดีเลย]

[พี่สาว เธอนี่แสนรู้จริงนะ ฮ่าๆๆๆ]

[ผมเป็นผู้ชาย เอ็ม]

[ฮ่าๆๆๆ]

ในโซนคลิปตลกของเว็บ B มีคอนเทนต์ใหม่ทะลักเข้ามา
จำนวนมาก เรื่องนี้ถูกแชร์จากหนึ่งเป็นสิบ จากสิบเป็นร้อย

เจฟฟินาถูกขุดคุ้ยจนหมดเปลือก

เดิมที ‘รุ่มลี’ มีข้อมูลที่จะโจมตีฝ่ายตรงข้ามอยู่ พอเห็นสถานการณ์เข้าข้างจึงปรุงแต่งเพิ่ม หวังให้กองไฟยิ่งไหมแรงขึ้นอีกสักหน่อย พวกเขาเห็น ‘เฟิงชิว’ ขัดหูขัดตามานานแล้ว ในที่สุดก็สบโอกาสเสียที

พวกนั้นชอบทำตัวหยิ่งผยอง คิดว่าตัวเองสูงส่งเหนือกว่าคนอื่นอยู่ตลอดเวลา หลงระเหิงว่าตัวเองเป็นจุดสูงสุดของวงการแฟชั่น อยากเห็นเหลือเกินว่าพวกนั้นจะยังเชิดหน้าอยู่ได้อย่างไร

ตอนนี้พวกนั้นไม่ใช่จุดสูงสุดอีกแล้ว แต่กลายเป็น ‘เป้า’ ให้คนอื่นระดมยิง

พวก ‘เฟิงชิว’ ที่เปิดโอกาสให้เจฟฟินามีที่ยืนก็ถือว่าเป็นพวกกระดูกสันหลังเปี้ยว

...คนกระดูกสันหลังเปี้ยวก็สมควรถูกดัดสักที

ขณะเดียวกันนั้น ทางเฟิงฉิวที่ไม่คิดว่าจะเกิดเรื่องอย่างนี้ขึ้น ก็รีบหาทางปลอบประโลมจิตใจของชาวเน็ตก่อนที่จะทุกอย่างจะแย่งลง ลำพังที่แรกก็แย่พออยู่แล้ว แต่ใครจะรู้ว่าเจเฟิงกลับไม่ยอมอยู่เฉย จนพลิกวิกฤตให้เป็นพินาศ

เมื่อคิดถึงเรื่องนี้ผู้อำนวยการก็โมโห “พวกนั้นอยู่ไหน เรื่องใหญ่ขนาดนี้ ฉันยังไม่ได้เรียกร้องค่าเสียหายจากคนพวกนั้นเลย!”

เวลานี้หลี่เหวินชวนอยู่ที่กองถ่ายซีรีส์ คนในกองถ่ายกำลังคุยกันเรื่องนี้

พอเต็งเย่รู้เรื่องก็คิดไม่ถึงว่าเรื่องจะเปลี่ยนจากร้ายกลายเป็นดีเร็วขนาดนี้ จนยังไม่ทันได้กังวลเลยด้วยซ้ำ ตอนนั้นเองเธอจึงเข้าใจพีเหอเหมิงทันทีว่าทำไมถึงได้เชื่อมั่นในตัวหลี่เหวินชวนนัก

“ตอนนี้ ‘เฟิงฉิว’ น่าจะอาการหนัก พี่ชาย นิตยสารของพีคงจะขายดีเป็นเทน้ำเทท่าแห่งเลย”

หลี่เหวินชวนไม่ปฏิเสธ “คงงั้น กรรมอยู่ที่การกระทำ
ของคน”

ไม่เพียงแค่เต็งแย้ว คนส่วนใหญ่ต่างก็คิดว่าครั้งนี้
นิตยสารของ ‘รู่ยลี่’ จะต้องขายดีขึ้นแน่นอน

แต่ไม่ใช่เพราะหลี่เหวินชวนหรอกนะ...

ครบอย่าง

บทที่ 146 ปลาเค็มหมดแผง

[ผมรู้สึกว่าการเดินเฟื่องชีวน่าจะกำลังเป็นหมากัดกันนะ]
หมีเหวินชวนส่งข้อความ

เจียงหนานเซิงใช้โทรศัพท์มือถือได้แล้ว เพียงแต่งงานใน
กองถ่ายยุ่งมากจึงไม่ได้ตอบกลับข้อความทันที ตอนนี้เป็น
ช่วงเวลาพัก เจียงหนานเซิงจึงสามารถตอบข้อความได้

เจิงอวี่ [คนประเภทเดียวกันทั้งนั้น เสียผลประโยชน์ไป
แบบนี้ ถ้าไม่ตีกันสิแปลก]

[ผมทำอย่างนี้ดูชั่วร้ายเกินไปไหม] ที่มีความสุขบน
ความทุกข์ของผู้อื่น

[นี่คือการบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้ประชาชน อวี่อัน
มองการณ์ไกลมาตลอด เยี่ยมยอดจริงๆ] ไม่ว่าฝ่าบาทจะทำ
อะไรลงไป แค่มขเข้าไว้ก็พอ

เจียงหนานเซิงไม่ได้ยึดถือหลักการอะไรกับหลี่เหวินชวน เขาคิดเพียงไม่ว่าอวี๋อันจะพูดอะไรล้วนถูกต้องทุกอย่าง อวี๋อันทำสิ่งใดก็ถูกต้องทุกประการ

เมื่อหลี่เหวินชวนได้รับคำตอบที่น่าพอใจก็ดีใจมาก [เรื่อง 'บันทึกประจำวันขององค์รัชทายาทผู้ว่างงาน' ดังใหญ่แล้วละ]

นี่คือซีรีส์เรื่องแรกของเขากับเจียงหนานเซิง หลี่เหวินชวนคิดว่าหลังจากนี้ต้องมีซีรีส์ที่ได้ถ่ายด้วยกันอีกมาก พวกเขาจะได้ยืนเคียงข้างกันไปตลอด เหมือนชาติก่อน...แต่จะยาวนานกว่านั้น

เมื่อคิดถึงตรงนี้ หลี่เหวินชวนก็นิ่งงัน

นานกว่านั้นคือนานแค่ไหนกันยะ เหมือนเขาจะไม่เคยคิดถึงเรื่องนี้มาก่อน

เขาถึงขั้นไม่เคยคิดว่าเจียงหนานเซิงจะคิดอย่างไร

ไม่แน่อาจเป็นเพียงเพราะมิตรภาพเมื่อชาติก่อนกับความคิดที่ตรงกัน ทำให้พวกเขาได้มาอยู่เคียงข้างกันอีกครั้ง

เขาอดผัดหวังนิดหน่อยไม่ได้ หลังเห็นเจียงหนานเซิงตอบกลับมาก็เปลี่ยนหัวข้อสนทนา หันมาสนใจเรื่องอาหารการกินของอีกฝ่ายในระยนี้แทน แต่มันก็มีแต่ข้าวกล่องกองถ่ายทั่วไป พวกเนื้อผัดพริกหยวก มะเขือยาวผัดน้ำแดง ไม่มีอะไรแปลกใหม่

เฮ้อ สารอาหารไม่น่าจะพอ

จากนั้นหลี่เหวินชวนก็ถูกเรียกให้ไปถ่ายทำ เจียงหนานเซิงจึงวางโทรศัพท์มือถือและรับประทานอาหารอย่างจริงจัง อันที่จริงข้าวกล่องนี่ถือว่าไม่เลวแล้ว เป็นเพราะเขาเพิ่งได้รับบาดเจ็บ ผู้กำกับจึงสั่งข้าวกล่องคุณภาพดีหน่อยมาให้ด้วยความเป็นห่วง

แต่เขาไม่รู้ว่าหลี่เหวินชวนดูถูกอาหารพวกนี้

เจียงหนานเซิงกินข้าวเสร็จอย่างรวดเร็ว ก่อนเจียดเวลาเข้าไปห้องเว่ยปั๋ว

หัวข้อฮ็อตเสิร์ชเกี่ยวกับ ‘บันทึกชีวิตประจำวันขององค์กรชทายาทผู้ว่างงาน’ นั้นมีเต็มไปหมดและก็มีแฟนคลับคอยติดตามอยู่มหาศาล เรียกได้ว่าความนิยมไม่ได้ลดน้อยลงเลย

ระยะนี้มีคลิปตัดต่อซีรีส์ของเขากับหลี่เหวินชวนเพิ่มขึ้น
เมื่อเขาเห็นคลิปแรกก็ขมวดคิ้วด้วยความรู้สึกแปลกๆ ...อะไร
คือ 'หวานเจี๊ยบ' 'ความรักของเทพเซียน' ้วยุ่นสมัยนี้ช่าง
เจ้าเล่ห์เพทุบายจริงๆ

จากนั้นเขาก็กดเข้าไป

เขาไม่ได้คิดอะไรมากนัก ก็แค่แทรกซึมเข้าไปในกลุ่ม
้วยุ่นสมัยนี้เพื่อเรียนรู้พฤติกรรมของพวกเขา จะได้สื่อสารกัน
ง่ายขึ้น

ใช่...เหตุผลนี้ละ

แค่เข้าไปดูเฉยๆ ไม่ได้ทำอะไรสักหน่อย จะกังวล
ขนาดนั้นทำไม

เริ่มคลิป ผ้าโปร่งพลิ้วปลิวไสว หลี่เหวินชวนที่แสดง
เป็นถังเซียวค่อยๆ หันกลับมามอง ใบหน้าดูหล่อเหลากว่าเดิม
น่าจะเป็นเพราะใช้ฟิลเตอร์ปรับสีมาแล้ว โดยเฉพาะดวงตาที่
เห็นเพียงแวบเดียวก็ราวกับถูกสะกดวิญญาณนั้น

เจียงหนานเซิงปิดหน้าจอโทรศัพท์มือถือแล้วกุมหน้าอก
นั่งนิ่งไม่ขยับ เหมือนกับหัวใจถูกโจมตีเข้าอย่างจัง

เมื่อเสี้ยวเถียนเห็นเจียงหนานเซิงทำท่าทางเช่นนั้นก็คิด
ไปว่าเป็นผลมาจากอาการบาดเจ็บ หูอื้อเคยกำชับเขาไว้เป็น
พิเศษจึงรีบเข้าไปสอบถาม “พี่เจียงเป็นอะไรไป ไม่สบาย
ตรงไหนหรือเปล่า ต้องไปหาหมอไหม ถ้าไม่ไหววันนี้ไม่ต้อง
ถ่ายก็ได้นะ พวกเราไปโรงพยาบาลกัน”

เจียงหนานเซิงแน่นิ่งไม่ไหวติงราวกับเหล็กชิ้นสนิม ก่อน
จะกล่าวว่า “เปล่า ไม่ได้เป็นอะไร”

แค่ถูกควิบิดยิงศรรักใส่ อยู่ๆ ประโยคนี้ก็ผุดขึ้นมาในหัว

ให้ตาย

แย่แล้วจริงๆ

ขณะที่สมองหยุดทำงาน ก็อดคิดถึงสัมผัสจากปลายนิ้ว
ของฝ่าบาทไม่ได้เลย

ใช่ สัมผัส...ให้ตายสิ

“ไม่เป็นอะไรจริงๆ เหมอ อย่าฝืนร่างกายเพราะงานนะ พี่ชวนกำชับเอาไว้ก่อนกลับไป” เสี่ยวเถียนกล่าวอย่างอ่อนใจ

ไม่พูดถึงก็还好 พอพูดถึงสมองของเจียงหนานเชิงก็ระเบิดทันที

เขาเปิดหน้าจอโทรศัพท์มือถืออีกครั้ง แล้วกด ‘รายงาน’ แต่เมื่อเห็นหัวข้อรายงานก็ตกอยู่ในภวังค์อีกครั้ง

จะเลือกอะไรดีล่ะ สแปม โจมตีผู้อื่น หรือว่า...เนื้อหาสื่อในเรื่องเพศ!

???

สุดท้ายเขาก็เลือก ‘เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล’ ...อย่างนี้ไม่เรียกว่าเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลหรือไง จะให้คนเห็นฝ่าบาทอย่างนั้นได้ไง พวกสามัญชนคนธรรมดา พวกเจ้าไม่คู่ควร

เจียงหนานเชิงคิดวนเวียนอยู่หลายรอบจนมั่นใจว่าเหตุผลของตัวเองไร้ที่ติ ก่อนกดรายงานไปอย่างพึงพอใจ

ชาวเน็ตที่ตัดคลิปนี้ต้องคิดไม่ถึงแน่ๆ ว่าคลิปที่เธอตั้งใจ
ตัดต่อ ไม่เพียงถูกนักแสดงหลักหนึ่งในนั้นเห็นเข้า แต่กลับ
นักแสดงหลักหนึ่งคนนั้นกดรายงานด้วย

โลกนี้คือละครอันโหดร้าย

เสียวเถียนไม่รู้ว่ายี่เจียงหนานเชิงกำลังคิดอะไรอยู่...ท่าทาง
จริงจังอย่างนั้น คงคิดถึงบทที่ต้องเล่นอยู่ละมัง พี่เจียงจริงจังกับ
งานมาตลอดอยู่แล้ว ไม่อย่างนั้นเขาคงไม่มีวันนี้

ผืนทำงานทั้งที่ไม่สบายอยู่แท้ๆ นี่เขาเคารพวิชาชีพของ
ตัวเองขนาดไหนกันนะ ดูคนที่ถูกคัดออกพวกนั้นสิ พวกเขา
ไม่ได้ประสบความสำเร็จอย่างพี่เจียงก็เพราะว่ามุ่งมั่นไม่มากพอ
ยังไงล่ะ

ยิ่งคิดก็ยิ่งรู้สึกฮึกเหิม

สู้ๆ เสียวเถียน นายเองก็ประสบความสำเร็จได้
เหมือนกัน

เจียงหนานเช็งกตรายงานเสร็จหนึ่งคลิปก็หันกลับมาเห็น
ผู้ช่วยของตนทำหน้าราวกับถูกจี้ดเลือดไก่¹ ทำให้เขาขุ่นงาไป
หมด

เปลี่ยนไปเปลี่ยนมาไฉไลแบบนี้ คงเป็นนิสัยวัยรุ่นละมัง
เจียงหนานเช็งทอดถอนใจ

หลังจากนั้นเมื่อไรที่มีช่วงได้พัก เขาก็จะไถเว่ยปั๋ว
ไม่หยุด พอดูจบหนึ่งคลิปก็กตรายงาน ไม่นานเขาก็ได้รับ
คำเตือนจากเว่ยปั๋วว่า มีพฤติกรรมมุ่งร้ายโจมตีและจัดการ
ลือกบฏซีของเขา

เจียงหนานเช็ง “...”

ได้แต่บอกว่า โชคดีที่ใช้แอ็กเคานต์รอง

เหล่าแฟนคลับยังคงคอมเมนต์หัวเราะกันคึกคักที่ได้คลิป

[ฉันขอคำนับ มันหวานเกินไปแล้ว]

[ฉันไม่อยากออกจากคลิปเลย]

¹ หมายถึง ได้บางสิ่งมากระตุ้นทำให้คึกคัก ฮึกเหิม

[ยังไม่พอ ไม่พอเลยสักนิดเดียว]

[ระวังเจ้าตัวจะมาให้เห็นเข้านะ ฮ่า ๆ ๆ หวิดในที่ตัวเองก็พ
ไม่ต้องระบุตัวจริง]

ไม่

ไม่เพียงเจ้าตัวมาให้เห็นเข้า แถมยังระบุตัวจริงได้อีกด้วย
พอดูจบก็กดรายงานพวกเธอแล้ว

นิตยสารตีพิมพ์เสร็จเรียบร้อย ต่อให้ ‘เฟิงชิว’ อยากเปลี่ยน
คนก็ไม่ทันกาล ได้แต่ต้องฝันวางแผนต่อไป

ตอนนี้พวกเขาได้แต่หวังว่า ‘รู่ยลี่’ จะไม่มีไม้ตายที่
ซุกซ่อนอยู่ ถึงฝ่ายประชาสัมพันธ์ของตนจะอยู่ในช่วงวิกฤต
แล้วอย่างไร ‘รู่ยลี่’ จะทำได้ดีกว่าสักเท่าไรกันเชียว อย่างมาก
พวกนั้นอาจจะขายดีกว่าพวกตนแค่เล็กน้อยเท่านั้น

แต่ไม่นานพวกเขาก็โดนตบหน้าอีกครั้ง

เพราะ ‘รุ่มลี่’ ขายหมดทันทีที่วางแผง ทั้งช่องทางออนไลน์ก็หมด ไปซื้อเล่มที่ร้านค้าก็เหลือแค่โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ ทว่าเนื่องจากโปสเตอร์เป็นรูปของหลี่เหวินชวน สุดท้ายแฟนคลับก็อ้อนวอนขอเจ้าของร้านนำกลับไปด้วย

เรียกได้ว่า ขายหมดเกลี้ยงไม่มีเหลือ

เรื่องนี้ก็ช่างเถิด ยังมีคนในเน็ตบ่นกันว่าทำไมถึงมีขายแค่นี้

...มีแค่นี้

...แค่นี้

ทุกๆ ตัวอักษรล้วนตบหน้า ‘เฟิงชีว’ อย่างแรง

ส่วน ‘เฟิงชีว’ สามแสนเล่มขายได้ประมาณห้าหมื่นกว่าเล่ม ส่วนที่เหลือขายไม่ออก กลายเป็นเรื่องน่าขายหน้าของวงการไปแล้ว

...และห้าหมื่นกว่าเล่มนี้คือจำนวนที่ถูกค้าเก่าที่ส่งล่วงหน้าทั้งสิ้น จำนวนที่ขายได้จริงต่ำกว่านั้นมาก

หลัง ‘รู่ยลี่’ เห็นยอดขายแล้วก็ตื่นตะลึง คิดไม่ถึงว่าผลจะออกมาจะแตกต่างกันขนาดนี้ หน้าซำคนที่โวยวายอยู่ในเวย์บัวว่าอยากซื้อเพิ่ม ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นแฟนคลับของหลี่เหวินชวน

นี่คือพลังขับเคลื่อนของหลี่เหวินชวน!

บรรณาธิการเตรียมตีพิมพ์เพิ่มทันที “ครั้งนี้ ตีพิมพ์เพิ่มอีกห้าแสนเล่ม”

“เยอะเกินไปหรือเปล่า เดียวได้มากองทิ้งไว้...”

“ไปตีพิมพ์เพิ่ม” บรรณาธิการไม่พูดมาก

และเป็นอย่างที่คุณคิด เมื่ออีกห้าแสนเล่มวางแผงก็ขายหมดอีกครั้ง!

บทที่ 147 ความรวย ของปลาเค็ม

นิตยสารห้าแสนเล่มวางขายตามช่องทางต่าง ๆ อีกครั้ง
แล้วก็ขายดีเป็นเทน้ำเทท่าจนไม่เหลือแม้แต่เล่มเดียว

นี่มันเรื่องอะไรกัน

ल्लीเหวินชวนและแฟนคลับของเขาได้พิสูจน์พลัง
ขับเคลื่อนและความสามารถในการซื้อให้ทุกคนได้เห็น

บรรณาธิการพานคิดไปถึงเรื่องหนึ่งที่ไม่รู้ว่าเกี่ยวข้องกัน
หรือไม่ นั่นคือโฆษณาน้ำหอมของल्लीเหวินชวน ตอนนั้นซีรีส์
น้ำหอมของช่างหมิงก็ขายหมดทันทีที่วางขาย แต่นั่นอาจเป็น
เพราะเดิมช่างหมิงก็มีชื่อเสียงอยู่แล้ว บวกกับราคาน้ำหอมที่
จับต้องได้ จึงยิ่งทำให้ผู้บริโภคอยากควักเงินจ่าย

ถึงอย่างนั้นก็ไม่คิดเลยว่าพอल्लीเหวินชวนมาถ่ายแบบ
นิตยสารจะทำให้ยอดขายของนิตยสารขายพุ่งทะยานอย่าง
บ้าคลั่ง ช่วงนี้สถานการณ์ของสื่อสิ่งพิมพ์ไม่น่าดูเท่าไรนัก

ยอดขายตกฮวบฮาบ แต่ด้วยเอกลักษณ์ของพวกเขา ทำให้
นิตยสารยังมีลูกค้าเก่ากลุ่มหนึ่งกับเงินทุนก้อนใหญ่คอย
สนับสนุน ส่งผลให้ยังสามารถยืนอยู่ได้ท่ามกลางการล่มลงของ
นิตยสารอื่นๆ ฉบับแล้วฉบับเล่า

เมื่อลิงก์ส่งจองถูกโพสต์ ยอดขายก็พุ่งทะยานไม่มีที่ท่า
จะหยุด บรรณาธิการทอดถอนใจราวกับได้เห็นช่วงเวลา
รุ่งเรืองที่สุดของ ‘รุ่มลี้’ ในฐานะนิตยสารตีพิมพ์รายเดือนซึ่งเคย
มียอดขายถล่มทลายทุกเดือน ก่อนจะมาถึงยุคที่อินเทอร์เน็ต
ก้าวหน้า พวกเขาเองก็เริ่มต้นไม่ไหวจนต้องปรับตัวเช่นกัน

เขาหันไปมองดูแสงอาทิตย์อัสดงสาดส่อง แสงสีแดงฉาน
สะท้อนราวกับช่วงเวลากลางวัน

แล้วจะไม่ให้ทอดถอนใจได้อย่างไร

ส่วนสถานการณ์ของฝั่ง ‘เฟิงซิว’ เริ่มย่ำแย่เหลือทน ทีมของ
เจเฟิงากำลังถลกหนังพวกเขา โทษว่าพวกเขาออกมาปกป้องซ้ำ
ไม่อย่างนั้นเรื่องราวจะใหญ่โตขนาดนี้ได้อย่างไร

“พวกเขายังกล้าพูดแบบนี้อีกเหรอ” ผู้อำนวยการ
แต่งงานสไตส์ชาวจีนที่เกิดในอเมริกา ทว่าต่อให้แต่งงานข้าม
ขนาดไหนก็ไม่สามารถปกปิดความอึดโรยบนใบหน้าได้

ยอดขายนิตยสารไม่ทะลุหนึ่งแสนเล่ม แถมยังถูกกองกั๊ง
ไว้อีกสองแสนกว่าเล่ม ‘เฟิงฉิว’ ไม่เคยย่ำแย่ขนาดนี้มาก่อน
มีแฟนคลับก็เรื่องหนึ่ง แต่แฟนคลับก็เป็นคนจีนทั้งหมดไม่ใช่
เหรอ

อย่าเห็นว่าชาวจีนเป็นคนสบายๆ อะไรก็ได้ แต่เมื่อเจอ
กับปัญหาที่ขัดกับหลักการ พวกเขาก็ไม่ยอมถอยเช่นกัน

“พวกเขา... รู้สึกว่าค่าชดเชยไม่สมเหตุสมผล” ผู้ช่วย
เอ๋ยปากอย่างยากลำบาก ทางด้านนั้นไม่ได้คิดว่าตัวเองผิด
ด้วยซ้ำ แถมคิดว่า ‘เฟิงฉิว’ ทำให้พวกเขาต้องชวยไปด้วย แค
ไม่เรียกร้องให้ ‘เฟิงฉิว’ ชดใช้ก็ดีมากแล้ว

คนมีตาต่างมองเห็นปัญหา... ก็เพราะความเย่อหยิ่งของ
เธอไม่ใช่เหรอ อยู่ในประเทศจีน มีสื่อที่บกล้องคอยตามอยู่ทุก
วัน แต่ก็ยังจงใจสวมเสื้อตัวนั้น สะเทือนใจเธออะ สมน้ำหน้า!

ผู้ช่วยรู้สึกสะใจ ถึงขั้นที่เห็นสีหน้ากลัดกลุ้มของ
ผู้อำนวยการแล้วก็รู้สึกว่าการตามทันเร็วดี เขาไม่อยาก
ทำงานนี้มากขึ้นทุกที ถ้าไม่ใช่เพราะยังมีค่าบ้านค่ารถจ่ออยู่
ทุกเดือน เขาคงลาออกไปนานแล้ว

ผู้อำนวยการทุบโต๊ะอย่างแรง ไม่อาจควบคุมสีหน้าไว้ได้
“เธอคิดว่ามีคนหนุนหลังแล้วอยากจะทำอะไรก็ได้ตั้งนั้นหรือ ที่นี้
ประเทศจีน ต่อไปอย่าได้คิดจะเจริญก้าวหน้าที่นี่อีกเลย!”

นับแต่หลี่เหวินชว่นแตกหักกับ ‘เฟิงชิว’ ‘เฟิงชิว’ ก็
เหมือนเข้าสู่ช่วงขาลง

คนมากมายคอยจับตาดูเหตุการณ์นี้เพราะคิดว่า
หลี่เหวินชว่นจะกลายเป็นตัวตลก นึกไม่ถึงว่า ‘เฟิงชิว’ จะ
กลายเป็นตัวตลกที่น่าหัวเราะที่สุดแทน

ครั้งนี้พวกเขาแพ้แล้ว พ่ายแพ้อย่างราบคาบ

เมื่อชาวเน็ตเห็นสถิติยอดขายนิตยสารของหลี่เหวินชว่น
ก็เริ่มเฉลิมฉลอง แฟนคลับตัวเบ้งคนหนึ่งนั้นนั้นเปิดการชิง
รางวัลจนขึ้นฮ็อตเสิร์ช หัวข้อค้นหายอดนิยมนี่ ครั้งหนึ่งเป็น
ฝีมือของแฟนคลับ อีกครั้งหนึ่งเป็นผลจากการทุ่มเงิน

เนื่องจากเจ้าของแอ็กเคานต์คือเซี่ยหยวน เมื่อไอดอล
ของตนชนะก็ต้องเฉลิมฉลองให้ยิ่งใหญ่จนขึ้นฮอตเสิร์ชอันดับ
หนึ่งให้ทุกคนได้เห็น

เขาเองก็คิดไม่ถึงว่าจ่ายเงินไปเพียงห้าหมื่นหยวน
โพสต์ของตัวเองจะได้รับความนิยมขนาดนั้น

“ลุงจ้าว โพสต์เว่ยปั๋วของผมขึ้นฮอตเสิร์ชด้วยละ
แอ็กหลักของผมคนยังเข้ามาดูไม่เยอะขนาดนี้เลย”

เนื่องจากเซี่ยหยวนได้ถ่ายซีรีส์เรื่อง ‘นางหงส์’ จึงยื่นขอ
บัญชีทางการเพื่อยืนยันตัวตนและมีแฟนคลับประมาณหนึ่งล้าน
กว่าบัญชี แต่ส่วนใหญ่เป็นบัญชีม้าที่พี่ชายซื้อให้ ที่โพสต์และ
คอมเมนต์ด้านล่างก็คึกคักก็เป็นเพราะพี่ชายของเขาซื้อให้เช่นกัน

ไม่ต้องพูดถึงแอ็กเคานต์รองที่มีเอาไว้เพื่อตามดาราเลย
ในนั้นมีแต่ข้อความเช็กอิน และการแชร์โพสต์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับ
หลี่เหวินชวน

เวลานี้พ่อบ้านจ้าวก็กำลังดูโทรศัพท์มือถืออยู่เหมือนกัน
เขากดดูฮอตเสิร์ชของคุณชายน้อยบนเว่ยปั๋วแล้วทำตามเงื่อนไข
ที่เขียนไว้บนนั้น โดยกดติดตามหลี่เหวินชวน คอมเมนต์ แชร์

และกดโลก...หวังว่าตนจะโชคดี เมื่อเห็นนายน้อยท่าทางงุนงง เขาก็พิมพ์โดยไม่เงยหน้า “ทุกคนอาจจะซาบซึ้งในความใจกว้างของนายน้อย และรู้สึกดีใจไปด้วยละมังครับ”

พูดจาอะไรไร้สาระ ต่อให้ไม่รู้จักหล่เหวินชวาก็ต้องดีใจ

มาดูของรางวัลซะก่อน

รางวัลที่หนึ่ง สุ่มเลือกสองคน ได้รับ BMW X6 มูลค่าแปดแสนห้าพันหยวน

รางวัลที่สอง สุ่มเลือกสามคน ได้ทัวร์เรือสำราญสุดหรูไปยุโรปนานครึ่งเดือน รวมค่าอาหารและที่พัก มูลค่าสี่แสนหยวน

รางวัลที่สาม สุ่มเลือกสี่คน ได้เงินสดเท่าๆ กันมูลค่ารวมสี่แสนหยวน

ขอถามหน่อยว่าใครบ้างจะไม่อยากได้ ชาวเน็ตจึงตื่นเต้นฮือฮากันยกใหญ่

[จริงปะเนี่ย มหาเศรษฐีจากที่ไหนอะ]

[มันมากกว่ามั้ง ถ้าแค่ล้อเล่นก็ไม่จำเป็นต้องมาบั่นหัว
ทุกคนแบบนี้]

[แฟนคลับหีเหวินชวนรวยเบอร์นี่เชียว]

[จากที่ฉันเห็น สุ่มให้รางวัลแบบนี้ส่วนใหญ่ไม่ค่อยทำ
ตามสัญญาหรอก]

[แต่เขาดูไม่เหมือนแอ็กหลุมนะ คนที่ตั้งรางวัลเป็นเวย์ปั๋ว
ของแฟนคลับหีเหวินชวน]

[พี่น้องทั้งหลาย ผมไม่สนแล้ว ผมลุยก่อนละว้ายยย]

เมื่อเซี่ยหยวนเห็นว่าคอมเมนต์ด้านล่างมีแต่คำถาม
ไม่เชื่อใจก็ขมวดคิ้ว...แบบนี้จะส่งผลเสียต่อภาพลักษณ์อันดีงาม
ของหีเหวินชวนหรือเปล่า เพื่อเป็นการแสดงความจริงใจ เขา
จึงประกาศในเวย์ปั๋วว่าอีกหนึ่งชั่วโมงหลังจากนี้จะเริ่มไลฟ์

หลังแน่ใจว่าทั่วทั้งบ้านไม่มีสิ่งใดที่จะเป็นการเปิดเผย
ตัวตน เซี่ยหยวนก็หยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมาไลฟ์สด

ตลอดการไลฟ์สด เขาใช้กล้องหลังและไม่เปิดเผยหน้าตา

มีชาวเน็ตเข้ามาเพื่อพิสูจน์ความจริงเป็นจำนวนมาก ไม่นานไลฟ์ก็มีคนเข้าชมประมาณแปดแสนคน และเนื่องจาก ฮ็อตเสิร์ชยังคงไต่อันดับขึ้นไปเรื่อย ๆ จำนวนผู้ชมจึงเพิ่มเป็น สองล้านในเวลาไม่นาน และยังเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ

“ทุกคนมากันแล้วนะ ขอแจ้งไว้ก่อนว่านี่เป็นเพียงการ ยืนยันว่าโพสต์นั้นไม่ใช่เรื่องหลอกลวง ไม่ได้ปั้นหัวพวกเธอเล่น ขอเพียงทุกคนทำตามคำขอของฉัน ก็จะได้ร่วมการสุมแจกรางวัล” เชี่ยหยวนไม่ใช่ดาราต่ง จึงไม่มีใครจำเสียงจริงของเขาได้

ทุกคนได้ยินแต่เสียงของชายหนุ่ม มหาเศรษฐีอายุน้อยขนาดนี้เลยเหรอ

“คนที่กดติดตามหลี่เหวินชวาก็ต้องติดตามไปตลอด ถ้ากดยกเลิกติดตามในตอนหลังผมจะไปเอาของรางวัลคืน” ภายในกล่องคือห้องโถงใหญ่ เห็นการตกแต่งอันงดงามหรูหรา ทุกการประดับประดาสรุปออกมาได้สองพยางค์ว่า... ‘โคตรรวย’

ถึงจะได้ยินเงื่อนไขในไลฟ์สด แต่ก็ไม่มีใครโมโหเลยสักคน

[พูดอะไรนะป่า ลูกชายของป่าไม่ได้เป็นคนแบบนั้นซะหน่อย ผมจะติดตามเหวินชวนไปจนกว่าจะลงโลง แล้วจะให้ลูกหลานมาติดตามต่อด้วย]

[เมนต์บนเกินไปแล้วนะ เขาเป็นป่าของฉันต่างหาก ป่าขามองหนูสิ หนูคือลูกสาวที่พลัดพรากจากป่าไปนานหลายปีไง!]

[ตกลงละ นี่คือเบบี๋ของฉันชัด ๆ ฉันเพิ่งจะตะโกนให้เขาไลฟ์เมื่อกี้เอง]

[ทำตัวหน้าไม่อายกันใหญ่เลยนะ มาหาเรื่องนับญาติอะไรกันตรงนี้ คุณปู่คุณมสิ ผมไม่เหมือนคนอื่นนะ ผมทำตามที่คุณปู่สั่งเสร็จตั้งนานแล้ว]

[นายบ้าไปแล้ว คนเขาอายุน้อยขนาดนี้ยังมีหน้าไปเป็นหลานชายเขา ป่าขา เขาเป็นพวกหลอกหลวงนะคะ!]

ภายในสวนอันกว้างใหญ่ มีน้ำพุและปลาการ์ปที่กำลังแหวกว่าย นี่หรือคือโลกของคนรวย

บทที่ 148 ปลาเค็ม ทูปให้หนัก

คอมเมนต์ในไลฟ์สดมีแต่ ‘ป้า’ ไม่ก็ ‘คุณป้า’

เมื่อหันกล้งไปอีกที พวกเขาก็เห็นนิตยสาร ‘รุ่มลี’ ที่
ल्लीเหวินชวนเป็นนายแบบวางเรียงอยู่เต็มห้อง ประโยคนี้ไม่ได้
พูดเกินจริงเลยสักนิด ทั้งห้องจริงๆ ...แม่ง คนอื่นเขาแย่งซื้อกัน
ไม่ทัน แล้วคนคนนี้เอามาตุนเก็บไว้ทั้งห้องแบบนี้เนี่ยนะ

ถ้าเอานิตยสารเหล่านี้มาใช้เผาเพื่อฝังไฟในฤดูหนาว
น่าจะเพียงพอให้ใช้ได้สักระยะ พวกเขาไม่เข้าใจโลกของ
แฟนคลับมหาเศรษฐีเอาเสียเลย

ตอนนี้ตลาดมือสองแย่งกันซื้อจนราคาพุ่งพรวดพราด
แต่คนคนนี้ก็กลับมีเก็บเอาไว้เต็มห้อง ไว้ย น้าโมโห ไม่ใช่
ความริษยา และไม่ใช่ว่าอิจฉา...ที่ร้องไห้เพราะเงินมันแย่งตา
ต่างหาก

“เท่านั้นะ ขอขอบคุณทุกคนที่เข้ามารับชม”

จำนวนผู้ชมที่เข้ามาดูไลฟ์สดหยุดอยู่ที่สามสิบล้านคน
ระยะเวลาสั้นเกินไป ยังไม่ทันถึงหนึ่งชั่วโมงก็จบแล้ว

[ป้าของฉันทันนี้เป็นเทพเซียนมาจากไหนกันนะ รู้สึกว่า
ยังอายุน้อยอยู่เลย]

[คุณพ่อของฉันทันอีกแล้ว ต้องขออภัยทุกท่านด้วย]

[คุณพ่ออายุยังน้อยแต่มากความสามารถ ช่างน่าภูมิใจ
จริง ๆ]

[...หน้าไม่อาย เตี้ยของฉันทันไม่มีลูกชายอย่างพวกนาย
หรอก]

เมื่อเชียววินเห็นหน้าจอโทรศัพท์มือถือแจ้งเตือนคำว่า
‘การไลฟ์สดสิ้นสุดลงแล้ว เชิญรับชมการไลฟ์สดของท่านอื่น’
ก็ขมวดคิ้ว ตอนนี้เขาอยู่ต่างประเทศ นานแล้วที่ไม่ได้เห็น
หน้าน้องชายตัวเอง ตอนที่เห็นว่าแอ็กเคานต์รองของน้องชายมี
การไลฟ์สดก็ตั้งใจเลื่อนเวลาประชุมออกไป คิดไม่ถึงว่าช่วงเวลา
ที่ไลฟ์จะสั้นแค่นั้น

บรรยากาศภายในห้องอึดอัดขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เขาไม่ชอบทำงาน ไม่ชอบการเจรจา หลายครั้งเขาแทบจะหยิบดาบมาฟันลงบนโต๊ะให้รู้แล้วรู้รอด ขอเพียงอีกฝ่ายยอมลงนามแต่โดยดีก็พอ แต่ทุกครั้งที่ต้องยุ่งยากวุ่นวายเช่นนี้

เขายังต้องเลี้ยงดูน้องชาย หากไม่มีรายรับ ค่าใช้จ่ายสิบล้านหยวนต่อเดือนของน้องชายจะอย่างไร

ผู้ช่วยเซียวเห็นสีหน้าท่านประธานเซียวเปลี่ยนไป เปลี่ยนมาก็พยายามทำตัวให้ลึบที่สุด จนร่างแทบจะหลอมรวมไปกับเครื่องตกแต่งภายในห้อง แม้แต่การหายใจยังพยายามทำให้เบาเสียงที่สุด

“นายว่า ทำไมพวกเขาถึงเรียกเซียวหยวนว่าป้า”
เซียววินแปลกใจเป็นอย่างมาก

ผู้ช่วยเซียวเลิกคิ้ว ปกติเจ้านายไม่เล่นอินเทอร์เน็ต ไม่ท่องโซเชียล เหมือนรูปโปรไฟล์ในวีแชตของเขาที่ยังเป็นสีขาวดำ เขาไม่เข้าใจเรื่องพวกนี้ ผู้ช่วยเซียวจึงอธิบายว่า “นี่คือวิธีการที่พวกเขาใช้ในการแสดงความชื่นชอบต่อคุณชายน้อย...”

“ชอบ?”

ไอ้ะ จู่ๆ อากาศในห้องก็เย็นยะเยือก ท่านประธานเชิญ
เกิดมาจากตู้เย็นหรือไงกัน

เขาริเบสริม “เป็นความรู้สึกเคารพ แต่ก็กลัวโดนรังเกียจ
จึงไม่กล้าแสดงความใกล้ชิดมากเกินไปครับ ถึงเลือกใช้
วิธีการยกยอให้คุณชายน้อยเป็นผู้อาวุโส พอทำอย่างนี้จะได้
แสดงความสนิทสนมง่ายขึ้น ช่วยลดความห่างเหินลง และ
สามารถแสดงความนับถือ เป็นการแสดงความถ่อมตนครับ”

ผู้ช่วยเชียวไม่รู้ว่าตนเองพูดจาไร้สาระอะไรออกไปบ้าง
เขาเป็นผู้ช่วยมาหลายปีจนแทบจะกลายเป็นรุ่นตำนานอยู่
รอมร่อ ทว่าที่จริงเขาไม่ควรมาเป็นผู้ช่วยเลย ควรไปตีพิมพ์
พจนานุกรมศัพท์สแลงฉบับมโนจิตเองมากกว่า เพราะสิ่งที่เขา
พูดมานั้นเป็นการแต่งเอาเฉพาะหน้าทั้งหมด

แต่เชียววินไม่ได้รู้เรื่องเลย หลังเขาฟังคำอธิบายของ
ผู้ช่วยเชียว สีหน้าของเขาก็ดีขึ้นมาก...ไม่รู้ว่าเข้าใจความหมาย
ที่ผู้ช่วยเชียวพูดมาหรือเปล่าด้วยซ้ำ

“ถ้าฉันฉันไม่กลายเป็นลุงใหญ่ไม่ก็ป้าใหญ่ของพวกเขา
เหวอ” ถ้าอิงตามหลักการที่อีกฝ่ายพูด เขาก็ต้องถูกแสดงความ
เคารพประมาณนี้...

มุมปากของผู้ช่วยเซียวกระตุก ผีนอริบายต่อไป “ผม
คิดว่าไม่ได้เป็นแบบนี้หรอกครับ พวกเขา ก็จะเรียกท่านว่าป้า
เหมือนกันครับ”

“หืม”

“ท่านไม่เข้าใจหรอกครับ พวกเขาใช้การเรียกคนอื่น
ว่าพ่อเพราะไม่มีเงินและอยากพึ่งพา นี่ถือเป็นรูปแบบในการ
เอาตัวรอดอย่างหนึ่งครับ” ผู้ช่วยเซียวรู้สึกเหมือนจะตายให้ได้
จริงๆ ทำไม่ถึงเป็นเขาที่ต้องแบกรับภาระหนักหนาถึงขนาดนี้
ทุกครั้ง

โชคดีที่เซียววินไม่ได้ถามต่อ ไม่อย่างนั้นเซลล์สมอง
ของผู้ช่วยเซียวต้องตายเกลี้ยงแน่นอน

ถ้าไม่ใช่เพราะเงินเดือนกับโบนัสที่สูงลิ่ว เขาไม่มีทาง
ไม่มีทาง...

“ผู้ช่วยเซียว เงินเดือนของคุณจะเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเท่านะ”
อยู่ๆ เซียววินก็เอ่ยออกมา กระจกเงาในห้องนอนของผู้ช่วย
เซียวเป็นอย่างมาก

“ครับเจ้านาย ขอขอบคุณครับเจ้านาย”

“ไม่มีทางอะไรเล่า! มีเจ้านายที่ตืออย่างนี้ ต่อให้ต้อง
บุกน้ำลุยไฟก็ทำได้ ใบหน้าของผู้ช่วยเซียวพลันปรากฏรอยยิ้ม
แฉ่งขึ้นที่ทะลุออกมาจากภายใน เขาถ่มถุยตัวเองที่คิดอะไรโง่ๆ
เมื่อครู่ แล้วตั้งหน้าตั้งตาตั้งใจทำงานอีกครั้ง

“ฉันสงสัยจริงๆ ทำไมไม่เสียวหยวนถึงได้ชอบคนที่ชื่อ
หลี่เหวินชวนขนาดนั้น” เซียววินเปิดเว่ยปั๋วของหลี่เหวินชวน
แล้วดูรูปของผู้ชายคนนั้น

เหอะ หน้าตาทั้งนั้นๆ เซียววินวิจารณ์อยู่ในใจ

หล่อก็ไม่เท่าฉัน คิดๆ ดูแล้วก็น่าโมโห

ผู้ช่วยเซียว...เพราะน้องชายของท่านชอบคนหล่อไงครับ

“ช่วงนี้แพลตฟอร์มกำลังต้องการฟรีเซนต์อร์สักคน
ฉันคิดว่าเขาน่าจะเหมาะ” เขาอยากเห็นหน้าว่าหลี่เหวินชวน
ที่เซี่ยหยวนเอาแต่เพื่อถึงทั้งวันทั้งคืนนี้เป็นคนอย่างไรกันแน่

การต่อสู้ระหว่าง ‘รู่ยลี่’ กับ ‘เฟิงชิว’ สุดท้ายยอดชายก็ทำให้
หลี่เหวินชวนสามารถเอาชนะ ‘เฟิงชิว’ ได้ขาดลอย

เมื่อคนลั้มย่อมมีคนพากันเหยียบย่ำซ้ำเติม ใน
อินเทอร์เน็ตเริ่มมีข้อมูลเกี่ยวกับ ‘เฟิงชิว’ ปรากฏขึ้น แม้แต่
ประวัติการแซดและเสียงพุดคุยระหว่างพวกเขากับเจฟีนาก็ยัง
ถูกเปิดเผยด้วย

เดิมที่ทุกคนคิดว่าครั้งนี้ ‘เฟิงชิว’ ทำงานไม่ดี เลือคน
ผิด ครั้งต่อไปทำให้ถูกต้องก็พอ

ไม่ต้องพูดถึงเรื่องที่รื้อยาวนานก็ไม่ได้รับคำขอโทษจาก
‘เฟิงชิว’ สุดท้ายถูกกดดันหนักเข้า ก็ผ่นแถลงการณ์ขอโทษ
ออกมาโดยหลีกเลี่ยงประเด็นสำคัญ เปลี่ยนเรื่องใหญ่ให้
กลายเป็นเรื่องเล็ก

ตอนนี้พวกเขาเข้าใจแล้วว่า ‘เฟิงชิว’ ไม่ได้คิดว่าตัวเอง
ทำผิด พวกนั้นไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องที่ประเทศจีน
ถูกห้ามเลย และยังบอกว่าเจฟีน่าไม่ควรแสดงออกอย่าง
เปิดเผยจนคนมองออกต่างหาก

[เฟิงชิวหมายความว่าแอบทำได้ แต่ห้ามพูดออกมา
ตรงๆ งั้นเหอ]

[ก็เคยบอกว่าแล้วไงว่าผู้บริหารระดับสูงของนิตยสารนี้
เป็นคนอเมริกันทั้งนั้น ทศนคติลำเอียงอยู่แล้ว ตอนนี้เริ่ม
ออกลายให้เห็นละ]

[ตาราที่เคยถูกพวกเขาเล่นงานไม่ได้มีแค่หลี่เหวินชวน
คนเดียวนะ ก่อนหน้านี้ก็เอาทรัพยากรด้านแฟชั่นมาข่มขู่ พอ
คนพวกนั้นไม่มีหลักฐานเลยต้องยอมถูกกดขี่]

[พวกชอบดูถูกคนอื่นใส่หัวออกไปจากประเทศจีนซะ
อย่ามาอยู่ให้ขยะแขยงที่นี่!]

[ถ้าหลี่เหวินชวนไม่แฉเรื่องนี้ออกมา ไม่รู้ว่าเฟิงชิวจะ
จองหองอย่างนี้ไปอีกนานแค่ไหน]

ใช่แล้ว ถ้าหล่เหวินชวนไม่ก่อเรื่อง ครั้นนี้ ‘เฟิงซิว’ ก็โดนแค่เรื่องเลิอกคนผิดและสามารถเชิดหน้าชูคอต่อไปได้ ตอนนั้นคนพวกนั้นถูกกระซำกหน้าตาหมดแล้ว ทุกคนจึงเห็นว่าข้างใต้สกปรกโสम्मเพียงใด

นางแบบที่ขึ้นปก ‘เฟิงซิว’ ถูกโจมตียับเยิน อีกทั้ง ‘เฟิงซิว’ ยังทำตัวนารังเกียจสุดๆ พานทำให้ภาพลักษณ์ของเธอดิ่งลงเหว มีแต่คนมาถามว่าเธอรู้เรื่องนี้หรือไม่

เธอจะไปรู้อะไร ตอนนั้นเธอทำได้แค่ตัดขาดกับอีกฝ่ายอย่างไร้เยื่อใย สถานการณ์นี้เป็นปัญหาเรื่องหลักการ ดังนั้นเธอจึงโพสต์ขอโทษลงเว่ยปั๋วที่ตัวเองและทีมงานเลือกผู้ร่วมงานผิดพลาด ต่อไปจะเปิดหูเปิดตาและไม่ร่วมงานกับ ‘เฟิงซิว’ อีก

เมื่อมีหนึ่งคนส่งเสียง ผู้คนที่เคยถูกรังแกก็อาศัยคำวิพากษ์วิจารณ์ที่กำลังร้อนแรงโอดครวญเรื่องที่เคยประสบบอกเล่าความยากลำบากที่ตนเองเคยเจอในตอนนั้น

คนแล้วคนเล่าและทั้งหมดล้วนกล่าวว่าจะไม่ร่วมงานกับนิตยสารเช่นนี้อีก

เท่านี้ยังไม่พอ เสียงวิพากษ์วิจารณ์ดังมากจนถึงความ
สนใจจากสื่อของรัฐบาล พวกเขาจึงออกมาประกาศว่าเส้นแบ่ง
ทางด้านศีลธรรมไม่อาจจะเมิด ศักดิ์ศรีไม่อาจถูกดูหมิ่น ถือเป็น
การตอกฝาโลง ปิดตายเส้นทางของ ‘เฟิงซิว’ หลังจากนั้นทันที

ครบถ้วน

บทที่ 149 ปลาเค็ม

เดลิเวอรี

คราวนี้ ‘เฟิงฉิว’ เริ่มร้อนใจแล้ว รู้หรือไม่ว่าการถูกสื่อของรัฐบาลกล่าวถึงเช่นนี้จะมีจุดจบอย่างไร คนที่ถูกเอ่ยถึงคราวก่อนตอนนี้มีสภาพเหมือนหนูท้อข้างถนน หากมีวีแววว่าจะได้กลับมา ก็จะมีชาวเน็ตจีนเย้ยหยัน ขนาดจะซื้อกองทุนน้ำยังซื้อไม่ได้เลยด้วยซ้ำ

เมื่อเห็นดาราคนแล้วคนเล่าออกมาสนับสนุนเรื่องนี้ ‘เฟิงฉิว’ ก็รู้ว่าครั้งนี้พวกเขาจบสิ้นแล้ว

หลัง ‘เฟิงฉิว’ ล้มลง ผู้ชนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในศึกนี้คือ ‘รู่ยลี่’

นับจากนี้ไป ‘รู่ยลี่’ จะได้ขึ้นแท่นเป็นผู้นำของนิตยสารแฟชั่นชั้นสูงอย่างมั่นคง เพราะคนอื่นนั้นรากฐาน เส้นสาย และทรัพยากรสู้พวกเขาไม่ได้ ทั้งหมดทั้งมวลนี้ทำให้ ‘รู่ยลี่’ สามารถก้าวเดินไปข้างหน้าได้อย่างยิ่งใหญ่อีกครั้งหนึ่ง

“คุณหลี่ หวังว่าจะได้ร่วมงานกันอีกนะครับ” หัวหน้าบรรณาธิการกล่าวอย่างจริงใจผ่านทางโทรศัพท์

หลี่เหวินชวนช่วยให้พวกเขาชนะในศึกครั้งนี้ ทั้งยังยึดครองตลาดของ ‘เฟิงชิว’ มาได้ ไม่ว่าอย่างไรอีกฝ่ายได้กลายเป็นคนสำคัญของพวกตนเรียบร้อยแล้ว

การก้าวเข้าสู่แวดวงแฟชั่นของหลี่เหวินชวนในครั้งนี้ทำให้แบรนด์ต่างๆ ที่เฝ้าดูศึกใหญ่ของสองนิตยสารเล็งเห็นมูลค่าทางการตลาดของหลี่เหวินชวน...แฟนคลับของเขามีกำลังซื้อมากจริงๆ

ในเว่ยปั๋วมีแต่แฟนคลับที่แชร์ภาพนิตยสาร ‘รุ่มลี่’ และเรียกร้องให้ ‘รุ่มลี่’ ดีพิมพ์เพิ่มอีกสักหน่อย...นี่มันเหมือนโค๊ดลับที่จะพาไปสู่การเป็นเศรษฐีไม่ใช่เหรอ

มีคนทำคลิปการต่อสู้อะหว่าง ‘รุ่มลี่’ กับ ‘เฟิงชิว’ แล้วอัปโหลดลงบนเว็บ B ส่วนใหญ่เป็นการเยาะเย้ย ‘เฟิงชิว’ ที่ไม่มีมนุษยธรรมจน ‘รุ่มลี่’ กลายเป็นฝ่ายชนะอย่างใสสะอาด

ส่วนหลี่เหวินชวนที่ช่วยกระชากหน้ากากของ ‘เฟิงชิว’ ก็ยังคงเป็นที่พูดถึง

บรรดาคนทำคอนเทนต์พอทำเนื้อหาเรื่องนี้ออกมาแล้ว
ติดแท็กนี้เข้าไป จากที่ปกติมีคนดูแค่ไม่กี่พัน แท็กนี้ก็ช่วย
ให้ยอดวิวพุ่งทะลุหลักหมื่น ส่วนคนที่ผีปากคม พุดแซะอย่าง
เจี๊ยะแซบ ยอดวิวพุ่งไปถึงหลักล้านก็มี จนคอมเมนต์กระสุนมี
แต่คำว่า [ดูอีกรอบ] [จำประโยคทองแล้วนำไปใช้] [ถ่ายรูปรวม
เป็นที่ระลึกหน่อย]

ปกติคนทำคอนเทนต์ในเว็บ B นี่ไม่ค่อยอินกับเรื่อง
วงการบันเทิงเท่าไร คลิปที่ผ่านมาส่วใหญ่จะเป็นเกี่ยวกับ
วิพากษ์วิจารณ์ฝีมือการแสดงของดาราทั้งหลาย แต่คำวิจารณ์
ที่ห้เหลืหวินชวนได้รับเป็นไปในทิศทางที่ดีมาก จนเรียกกระแส
นิยมจากคนที่แค่ผ่านมาได้ไม่น้อย ถึงจะเป็นคนที่ไม่ติดตาม
ข่าวสารของวงการบันเทิงยังรู้สึกว่านักแสดงที่ชื่อห้เหลืหวินชวน
คนนี้ไม่เลวเลยทีเดียว

สาเหตุหลักเป็นเพราะห้เหลืหวินชวนหน้าตาดีมาก หล่อ
แบบเทพเซียนยังอาย คอนเทนต์ในเว็บ B มีแต่คลิปตัดต่อ
ว่าห้เหลืหวินชวนกลับมีพุดเทจน้อยมาก ตัดไปตัดมากก็
คล้ายๆ เดิม สุดท้ายหลายคนจึงไปนำฉากจากเรื่อง ‘บันทึก
ชีวิตประจำวันขององค์กรรักษาความปลอดภัย’ มาตัดต่อให้พวก

แผ่นลับได้พินกันยาวๆ ส่วน ‘จอมยุทธ์พเนจรสุดขอบฟ้า’ ยังปล่อยออกมาเพียงรูปภาพ แต่ก็สามารถนำมาเป็นภาพหน้าจอคอมพิวเตอร์ให้เห็นทุกวัน พอให้จิตใจกระชุ่มกระชวยได้

ทีมงานเรื่อง ‘จอมยุทธ์พเนจรสุดขอบฟ้า’ พากันมอง หลี่เหวินชวนด้วยแววตาที่เปี่ยมความนับถือจากใจ

นักแสดงอาวุโสมากฝีมือหลายคนก็ได้รับรู้เรื่องข่าวซุบซิบพวกนี้จากทีมงานอีกที “อายุน้อยแต่ฝีมือร้ายกาจ สมัยนี้ไม่ค่อยมีแล้ว”

หลี่เหวินชวนคนนี้อายุน้อย ไม่ได้จบการแสดงมาแต่กลับแสดงได้ไม่เลว แถมยังคอยมาปรึกษาเรื่องการแสดงและขอคำแนะนำจากพวกเขาอยู่บ่อยๆ ไม่มีทิฐิ เรียนรู้บทด้วยตัวเอง ถือว่าเป็นคนหนึ่งที่น่าชื่นชมอย่างยิ่ง

หลายกองที่พวกเขาได้ร่วมงานด้วย ก็จะมีพวกคุณหนูตัวเลข² อยู่ส่วนหนึ่งที่ทอ้งบทไม่เคยครบเลย

² หมายถึง นักแสดงที่ทอ้งบทไม่แม่นยำ ไม่ครบ หรือไม่ได้ทอ้งบทเลย ใช้วิธีการพูดเลข 1 2 3 5 6 7 7 6 5 4 3 2 1 ในการเข้าฉาก แล้วปล่อยให้ทีมงานนำไปพากย์เสียงในภายหลัง ภายหลังมักนำคำนี้มาใช้กับนักแสดงที่ไม่มีความเป็นมืออาชีพ

ทุกวันนี้อาชีพการงานของหลี่เหวินชวนกำลังรุ่งเรือง
สุดๆ ทว่าเจ้าตัวกลับถ่อมตัวอย่างยิ่ง และไม่ใช้การแก่งแย่ง
เสียด้วย อย่างน้อยในมุมมองของเต็งเยว่ อีกฝ่ายแสดงเสรีจก
แค่หลับตาพักผ่อน หรือไม่ก็นั่งอ่านบท เหมือนไม่ใช่ตัวเองที่ถูก
ทั้งประเทศพูดถึงอยู่ในตอนนี้

คนเรานั้น ควรรู้จักถ่อมตน ดั่งมหานทีอันกว้างใหญ่ย่อม
รับสายน้ำจากทั่วทุกสารทิศ...ดูอย่างฟี่ชวนสิ เป็นคนอารมณ์ดี
ขนาดไหนแต่ยังเคยถูกยั่วโมโหมาแล้ว สุดท้ายก็ไม่ผิดจากที่คิด
เรื่องนี้ต้องโทษเฟิงช้วนั่นแหละ เต็งเยว่นึกแล้วก็รู้สึกว่ามันเต็ม
ไปด้วยสัจธรรมของชีวิต

วันนี้คนในกองถ่ายบางคนถึงกับประจบเธอกันจน
ออกนอกหน้า ไม่เคยมีใครเรียกเธอว่า ‘ฟี่สาว’ ด้วยความเคารพ
ขนาดนี้มาก่อนจึงรู้สึกทั้งตกใจทั้งเป็นปลื้ม ตอนนั้นถึงกับ
เคลิบเคลิ้มไปบ้าง...แต่พอเห็นหลี่เหวินชวนที่ไม่ได้หลงกับสิ่งนี้
เลยสักนิด ทั้งยังตั้งใจเรียนรู้อย่างจริงจัง เธอจะมีเหตุผลอะไรถึง
ไม่ลงมือทำอย่างมั่นคงบ้างเล่า

หลังหลี่เหวินชวณติดต่อเซฟและทีมส่งอาหารเสร็จ เขาก็
คิดจะให้เต็งเย้วช่วยรินน้ำให้แก้วหนึ่ง พอเงยหน้าขึ้นกลับเห็น
เธอกำลังอ่านหนังสือ

แปลกมาก ปกติจะต้องเล่นมือถือไม่ใช่เหรอ

หนังสือทำอะไรให้ประสบความสำเร็จเล่มนี้อยู่ใน
กระเป๋าของเต็งเย้วมาครึ่งปีแล้ว ตอนนั้นเธอคิดว่าเกิดเป็นคน
ต้องรู้จักควบคุมตัวเอง เรียนรู้และพัฒนาตนให้มาก นึกไม่ถึงว่า
พอซื้อมาแล้วกลับไม่เคยเปิดอ่านเลยสักครั้ง ตอนนี้หิบบอกมา
อ่าน เธอจะต้องอ่านให้จบให้ได้

“ชอบอ่านหนังสือเป็นเรื่องที่ดี” หนังสือเล่มนี้มอง
แวบเดียวก็รู้ว่าไม่ธรรมดา อะไรคือ ‘เส้นทางแห่งความสำเร็จ
จาก 0 ถึง 1’

ถูกชมด้วยแหละ การเรียนรู้มันดีจริงๆ เลยน้า เต็งเย้ว
อารมณ์ดียิ่งกว่าเดิม

อาหารการกินในกองถ่ายภาพยนตร์เรื่อง ‘สามสิบหกปี’ ดีขึ้นมากหลังจากเกิดเรื่องกับเจียงหนานชิง ที่แรกทุกคนคิดว่านั่นก็ดีมากแล้ว แต่คาดไม่ถึงว่าอาหารในกองถ่ายวันนี้จะหลากหลายและหรูหรามากขึ้นไปอีก

รถออฟโรดสามคันวิ่งฝุ่นตลบมุ่งหน้ามายังกองถ่าย พนักงานยกกล่องเก็บอุณหภูมิหลายใบลงมา เมื่อเปิดก็เห็นว่าข้างในกลับเต็มไปด้วยอาหารหลายชนิด แต่ละอย่างล้วนปรุงอย่างประณีต สีสนั่นตากลิ่นรสดูครบพร้อม มีซูชิไก่ตุ๋น ซูชิกระดูกหมูตุ๋นเห็ดรวม เห็ดหูหนูขาวใส่เม็ดบัว...เอ๊ะ ทำไมไม่มีแต้ของบำรุงร่างกายละ

บนกล่องข้าวมีตราของร้านอาหาร...อู่ถึงฟาง

ภักดาการระดับสูงจากเมืองหลวงสำหรับลูกคำวี่ไฉ่พี ซึ่งรับเฉพาะลูกคำประจำที่แนะนำต่อกันและต้องจองล่วงหน้าเท่านั้น

ภานะบรรจอาหารล้วนเป็นแก้วคริสตัล ทำเอาทีมงานที่มองดูต่างชนลุก อายว่าแต่กินเลย พวกเขาเพิ่งเคยเห็นเป็นครั้งแรกด้วยซ้ำ ปกติไม่มีทางได้กินหรอก

พวกเขาบางคนนับเป็นคนมีอันจะกิน แต่ก็ยังไม่สามารถเข้าไปรับประทานอาหารที่ภัตตาคารอวิถึงฟาง ถึงจะรู้จักคนที่สามารถเข้าไป แต่พวกเขากลับไม่มีคุณสมบัติที่จะเข้าไป

อวิถึงฟางรับส่งอาหารนอกสถานที่ถือเป็นบริการใหม่ล่าสุดของทางภัตตาคาร เพราะลูกค้าบางคนขี้เกียจออกจากบ้าน เมื่อพิจารณาถึงไลฟ์สไตล์ของลูกค้าแล้ว ทางภัตตาคารจึงเริ่มมีบริการส่งอาหารนอกสถานที่ โดยพนักงานส่งอาหารทุกคนล้วนเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการฝึกฝนมา จะต้องมีส่วนสูงหนึ่งร้อยเจ็ดสิบห้าเซนติเมตรขึ้นไป หน้าตาดูดี และอายุอยู่ระหว่างยี่สิบถึงสามสิบห้าปี

หลี่เหวินชวนไม่ใช่สมาชิกของร้าน แต่เหลียงเหมิงเป็นปกติเวลาที่เธอไม่มีอะไรทำ สิ่งที่ทำได้ดีที่สุดคือการกิน ถ้าถามเธอว่าอันไหนเลิศ อันไหนอร่อย...เธอคือผู้เชี่ยวชาญที่สุด

ด้วยเหตุนี้หลี่เหวินชวนจึงโทรศัพท์หาเหลียงเหมิงที่กำลังลอยละล่องอยู่บนบอลลูน

หลี่เหวินชวนคิดไม่ถึงว่าเหลียงเหมิงอยู่กลางอากาศสูงขนาดนั้น เขายังจะโทรศัพท์หาเธอได้โดยที่ไม่มีปัญหา และยัง

วิดีโอคอลได้ด้วย สุดยอด...สายลมพัดเส้นผมของคนทั้งสอง
หมีเจิ้งหยวนทำหน้าที่เครื่องเคียบอยู่ด้านหลังเหมือนมาคุมงาน
ไม่เหมือนห้องเที่ยวอย่างมีความสุขกับภรรยา

“ทำไมพวกคุณยังมีไวไฟอีก” หลี่เหวินชวนถามด้วยความ
ความแปลกใจ

“พ่อของเธอติดตั้งไวไฟบนนี้ให้เพราะกลัวว่าฉันจะเบื่อ
ถ้าไม่มีเน็ตนะ” ลมค่อนข้างแรง เหลียงเมิ่งจึงต้องพูดเสียงดัง

“...” ก็ได้

เจียงหนานเองก็คิดไม่ถึงว่าหลี่เหวินชวนจะเล่นใหญ่
ขนาดนี้ สายตาที่ผู้กำกับมองเขาเต็มไปด้วยความโกรธเคือง

“สั่งมาชะเยอะแยะ พี่เจียงกินหมดเหวอ” นักแสดงอีกคน
ป่นพึมพำ เพราะอาหารเยอะแยะขนาดนี้ สามารถแบ่งกันกินได้
ทั้งกองถ่ายด้วยซ้ำ

พนักงานส่งอาหารเป็นชายหนุ่มอายุประมาณยี่สิบห้าปี
สูงหนึ่งร้อยแปดสิบเซนติเมตร รวากับหงส์ท่ามกลางฝูงไก่
เขาผงกศีรษะเล็กน้อย “นี่เป็นอาหารของคนทั้งกองถ่ายครับ

ถ้าไม่พอในรตยังมีกล่องเก็บอุณหภูมิอีก เพราะไม่รู้ว่าจะต้องเตรียมมาเยอะแค่ไหนก็เลยเตรียมมามากกว่าที่คุณห้สั่งเอาไว้เล็กน้อยครับ”

มีมากกว่านี้อีกเหรอ ขอภัยที่พวกเขาประเมินไม่ถูก
รู้แค่ว่าทั้งหมดนี้น่าจะแพงระยับ

ครอโยบา

ฮ่องเต้ปลาเค็มตะลุยวงการบันเทิง เล่ม 3

咸鱼皇子靠躺爆红娱乐圈

ในเครือบริษัทอมรินทร์ คอร์पोเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4940 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com   @amarinbooks Lilac.Novel Lilac_Novel

《咸鱼皇子靠躺爆红娱乐圈》

Author © 江欲行 (Jiang Yu Xing)

Thai edition rights under license granted by 深圳碉堡互动娱乐有限公司 (Shenzhen Bunker Interactive Entertainment Limited), 冠声 (厦门) 文化传播有限公司 (Vocal Supreme)

Thai edition copyright © 2025 Amarin Corporations Public Co., Ltd. and Vocal Supreme.

Arranged through Vocal Supreme.

All rights reserved

สื่อดิจิทัลนี้ให้บริการดาวน์โหลดสำหรับผู้บริโภคตามเงื่อนไขที่กำหนดเท่านั้น

การทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ ไม่มีวิธีใดๆนอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนด

ถือเป็นความผิดอาญาตาม พร.ลิขสิทธิ์ และพรบ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 978-616-18-8211-2

เผยแพร่ครั้งแรก กรกฎาคม 2568

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์ คอร์पोเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)